

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/30/2016
Identifikačné číslo spisu:	3112225862
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3112225862.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 22C/309/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07. júla 2015, č. k. 6Co/434/2015 - 147, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 25. marca 2015, č. k. 22C/309/2012 - 116 uložil žalobcovi aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,00 € podľa § 6 ods. 2, položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon SP“). Zároveň žalobcu poučil, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením z 07. júla 2015, č. k. 6Co/434/2015 - 147 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia súdu prvého stupňa námietky žalobcu uvedené v odvolaní posúdil ako nedôvodné. V čase podania návrhu, bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o SP, od poplatku oslobodené. Dňom 1. 10. 2012 však nadobudol účinnosť zák. č. 286/2012 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon o súdnych poplatkoch, bolo zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k/ a súčasne bola stanovená v Sadzobníku, ktorý tvorí prílohu zákona o SP, v pol. 7a sadzba poplatku za toto konanie vo výške 20,- eur. Aj na položku 7a Sadzobníka sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje bod 3. poznámok k pol. 1 Sadzobníka, podľa ktorého poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom

konaní vo veci samej. Vychádzajúc tak z ust. § 6 ods. 2 veta prvá a druhá zák. o SP, z ktorého vyplýva, že odvolacie konanie je na účely plnenia poplatkovej povinnosti konaním samostatným, by v súvislosti s ust. § 18ca zák. o SP žalobcovi nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie len v prípade, ak by toto bolo podané pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., teda pred 1. 10. 2012. V preskúmvanej veci však navrhovateľ preukázateľne podal odvolanie už počas účinnosti zákona o SP v znení zák. č. 286/2012 Z. z. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v závere svojho rozhodnutia skonštatoval, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne, a preto ho potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobcom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.